

بطور کلی دو نوع فلر در عکاسی ایجاد می شود. یکی فلر عدسی و دیگری فلر ایجاد شده از روزنه ی دیافراگم، که هنگام عکاسی ضد نور، در عکس مشاهده می شود.

فلر عدسی: در عکسی که منبع نسبتاً شدیدی از نور وجود داشته باشد، احتمال اینکه در عکس نور به صورت فلر در اندازه ها و اشکال مختلف پخش شود، وجود دارد. امروزه بخشی از عدسی های تولید شده دارای پوشش ضد بازتاب خاصی بر روی تمامی سطوح شیشه ای هستند، تا اثر فلر را به حداقل برسانند. با وجود این، هنگامیکه خورشید را به وضوح در عکس جای می دهید، هم چنان بعضی از نورهای محیطی منتشر شده باقی خواهد ماند؛ استفاده ی آگاهانه از این اثر، حتی در نور شدید کور کننده، حس درخشندگی عکس را تشدید می کند. برای کنترل اندازه و شکل اثر فلر، از دیافراگم و میزان نوردهی می توان استفاده کرد. هر چه دیافراگم بازتر باشد، اشکال دایره های بیشتری در پرتوهای نور خواهد بود و هر چه دیافراگم بسته تر باشد، مانند f/22، معمولاً نقاط ستاره ای شکل بوجود می آید، که فلر با خطوط ستاره ای کوتاه از هر کدام از نقاط آن پخش می شود.

فلر روزنه ی دیافراگم: هر چه منبع شدیدی نوری از مرکز کادر فاصله داشته باشد، و یا حتی خارج از کادر تصاویر باشد، یا احتمال ایجاد یکسری تصاویر همشکل، معمولاً شش ضلعی، توسط روزنه دیافراگم بیشتر می شود. هر چه تعداد عناصر تشکیل دهنده ی لنز بیشتر باشد، تصاویر شش ضلعی بیشتری ایجاد می گردد و گاه به این ها انعکاس رنگهایی از پوشش سطوح تک تک عدسی ها نیز اضافه می شود.

از موارد خاصی که در فلر روزنه دیافراگم روی می دهد، هنگامی است که قطرات آب معلق در هوا و نزدیک به لنز دوربین باشد. این قطرات هر کدام مشابه یک منبع نوری عمل می کنند و هر کدام، تصویر یا تصاویری به شکل دیافراگم (مثلاً شش ضلعی) ایجاد می کنند. برای اجتناب از این پدیده، دوربین را مستقیماً به سوی منبع نور نشانه نگیرید، مگر اینکه بر روی عدسی به نحوی سایه ایجاد کنید. این سایبان می تواند چتر یا هود یا هر وسیله که مانع از رسیدن نور به عدسی شود، باشد (حتی می توانید از سایه دست خود بر روی لنز استفاده کنید). در غیر اینصورت لکه های نور در بخشی از فیلم پدیدار می شوند و تصویر را در بعضی نقاط رنگ پریده و بی رمق می کند. فلر، گاه توسط قسمت داخلی سیاه مات دوربین که خراشیده شده است، ایجاد می شود.

(عکس: نیما ناصری)